

Høj og lav

Bibel

Kære venner. Når I tror, at Jesus Kristus er vores guddommelige herre, kan I ikke tillade jer at gøre forskel på folk. ²Forestil jer, at der kommer to mænd ind til jeres gudstjeneste: en mand med dyrt tøj og guldringe og en fattig mand i nogle beskidte læser. ³Så må I ikke kun tage jer af den velklædte mand og sige til ham: »Værsgo, tag den gode siddeplads her,« mens I siger til den fattige: »Du kan stille dig derhen eller sætte dig på gulvet.« ⁴Det er en opførsel der er i strid med jeres egen tro, og I dømmes på et helt forkert grundlag.

⁵Hør nu her, kære venner. Gud har jo udvalgt de fattige i verden til at være de rige, når det drejer sig om tro. De vil få adgang til Guds rige, som han har lovet dem, der elsker ham. ⁶Men I ser ned på de fattige, selvom det er de rige, der undertrykker jer og sagsøger jer. ⁷Det er også de rige, der håner Jesus Kristus, som I er døbt til at tilhøre.

⁸I stedet skal I følge loven over alle love, nemlig »Du skal elske andre på samme måde, som du elsker dig selv« – så gør I det rigtige. ⁹Hvis I gør forskel på folk, er det en synd, og I vil blive afsløret som lovovertrædere. (Bibelen 2020)

Jakobs brev kap. 2, v. 1-9

Baggrund og overvejelse

I dele af den tidlige kirke var der en regel om, at når et fast medlem af menigheden kom til gudstjenesten skulle kirketjeneren tage sig af ham eller hende. Men hvis en fremmed kom ind, især en fattig fremmed, skulle biskoppen rejse sig fra sin stol og gå hen og tage sig af vedkommende og byde velkommen (N. T. Wright). Man må desværre sige, at kirken for længe siden har forladt den praksis, og ofte er det blevet til, at kirkens egne folk har forventet at blive vist ære og få status. Og hvem af os kan sige, at vi ikke har gjort præcis det, Jakob advarer imod, og forskelsbehandlet nogen ved at vise en rig eller anset person mere ære end andre, eller værre – at vi behandler en fattig (læs: hjemløs, usønderlig, uinteressant osv.) med mangel på respekt, fordi vi ikke regner hende eller ham for noget! Men lighed i kristen betydning betyder ikke, at vi kan sige til dronning Margrethe: ”Du er ikke vigtigere end en hjemløs”, men det betyder, at vi skal sige til den hjemløse: ”Du er lige så vigtig som dronning Margrethe.”

Samtalepunkter

1. Fortæl om en situation, hvor du følte dig favoriseret i forhold til en anden, eller hvor du selv favoriserede nogen.
2. Hvornår har du og din menighed forsømt at adlyde Gud og behandlet alle mennesker ens?
3. Hvis det er sandt, at kristen lighed består i at sige til – og vise over for – den hjemløse: ”Du er lige så vigtig som dronning Margrethe”, hvilken betydning kan det få for den måde, vi er kirke på?
4. Hvad er forskellen på at ”ære” og at ”favorisere”?